

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНКОЮЗ (201) 451-2200

PIK XC Ч. 123.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЛИПНЯ 1983

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 1, 1983

No. 123.

VOL. XC.

На відвідинах у Блаженнішого Владика Митрополита Мстислава

Президент УНРеспубліки в екзилі Микола Лівницький відвідав у суботу, 18-го червня ц.р., Блаженнішого Митрополита УПЦ в ЗСА і дієпоп, Мстислава. У кількох годинах розмови Владика-Митрополита і Президента обмінялися думками про українські громадські і політичні справи та про становище в Україні. Пригадували також різні моменти з минулого: знайомилися вони ще з початків 1920 року.

У ГАНТЕРІ ВІДБУДЕТЬСЯ

СЕМІНАР УВАН

Гантер, Н.Й. (О. Біланюк). — Від 15-го до 19-го серпня 1983 року в околиці Гантеру, Н.Й., відбудеться 10-ий Літній семінар УВАН. Літні семінари УВАН мають на меті дати учасникам нагоду поширити свої знання з української проблематики та обмінятися думками у дружній академічній атмосфері. Як і в минулому, цей Літній Семінар відбудеться у пансіоні "Карпатія": Sagrathia, P.O. Box 126, Lexington, N. Y. 12452; Tel. (518) 989-6622. На 10-му Літньому семінарі доведуться проф. Іван Фізер та мгр Богдан Нагайло.

Д-р Іван Фізер, професор славистики Ратгерського університету у Нью-Брансвіку, Н.Дж., доповідатиме на тему: "Олександр Потебня та психолінгвістичний підхід до мови і літератури". Олександр Потебня родом з Полтавщини (1835-1891), — це український філолог світового маштабу, який своїм глибоким психолінгвістичним підходом до мови і літератури далеко випередив своїх сучасників. Взаємодієння мови і мислення, про яке він написав ряд праць, є в огнищі жвавого зацікавлення сучасної лінгвістики. Його іменем названо Катедру українського мовознавства Гарвардського університету. Проф. Фізер саме готується до друку працю про Потебню англійською мовою. У п'яти лекціях і п'яти дискусіях ввечері д-р Фізер знайомитиме слухачів з висновками Потебні про філософію (онтологію) мови, про зв'язок між мисленням і мовною структурою, про функцію мови у літературному творі і про ролі суб'єктивного розуміння слів у сприйманні поезії і літератури. В останній лекції "Потебня і потенційність" презентуватиме владу Олександра Потебні у теоретичне літературознавство.

Мгр Богдан Нагайло прилетить на Літній семінар УВАН з Англії, де він працює над докторатом з полі-

тичних наук у Лондонській Школі Економіки. Тема його докторату "60-ті роки на Україні". Недавно він перебував рік науковим співробітником в Українському Науковому Інституті Гарвардського університету, де він працював над питаннями, пов'язаними з темою його докторату. Перед тим Богдан Нагайло був головою відділу досліджень соціальних справ у центральній "Міжнародній Амністії" у Лондоні. Він вважається одним з найкращих західних знавців оцінювальних та інноваційних течій, що нуртують у Східноєвропейському Союзі. На цю тему він часто дописує до британської преси і готує до друку книжку "Opposition and Dissent in the Soviet Union". На семінарі мгр Б. Нагайло вилгодить цикл лекцій і проведе дискусію ввечері на тему: "Людські права у Східноєвропейському Союзі". Освітлення окремих лекцій: "Стан і статус людських прав в СРСР у порівнянні до решти світу"; "Західні організації людських прав, їхнє наставлення і праця (Амністії, Інтернешнел, Пен Клуб", "Індекс Осценсоршип" і т.д.). Розвиток інноваційності на Україні у післясталінському періоді; "Позарежним діяльність в інших республіках СРСР"; "Сучасний стан на Україні та перспективи на майбутнє".

Семінар почнеться в неділю, 14-го серпня 1983 р., о 10-й годині ранку. Завтрашній день буде вільним, а в суботу, 19-го серпня, відбудеться дискусія з 9:15 до 11:45 години. Перерва між 10:15 і 10:45. Кожного вечора від 7:30 до 10:00 відбудеться дискусія над ранніми лекціями.

Вписове на семінар — 65.00 дол. від особи (покриває кошти презентації, дві ввечірки з вином і сиром та адміністративні витрати).

Справу мешканця учасникам слід погоджувати з адміністрацією (Закінчення на ст. 4)

Померла св. п. О. Рудакевич

Філадельфія, Па. (Є. Левницький). — У середу, 29-го червня 1983 року, після короткої важкої недуги тут померла на 67-му році життя св. п. Оксана Рудакевич, дочка о. Михайла Кліма, пароха в Гановичах біля Галича в Галичині, в'язня совєтських концтаборів, і Галини з дому Руденської. Св. п. О. Рудакевич була артисткою українських театрів в Галичині і на поселеннях; членкою Об'єднання Мистців Української Січч (ОМУС); Театру у п'ятидесяті, учасницею числен-

них розвагово-культурних імпрез; членкою СУА 40-ий Відділ Українського Музею; Українського Освітньо-Культурного Центру; письменницею, журналісткою, відомою громадською діячкою.

Похоронні відправи відбудуться у заведенні М. Насивича у Філадельфії у суботу, 2-го липня, в 9-й год. вранці, а пізніше з церкв св. о. Миколая, при Польяр і 24-й вулиці; похорон — на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейс.

ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ПАНОРАМА МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ НА СОЮЗІВЦІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Як інформувати керівників братської діяльності Марта Кордуба, "Панорама Молодих Українців 83" є в повному розгарті підготовки. Цьогорічна "Панорама" запланована на дні від 7-го до 10-го липня; вона відбудеться в приміщеннях оселі Союзу, як можливість учасникам використувати усі її вигоди та приємності. Програма охоплює дискусії, панелі, концерти, виступи, виставки і фестивалі українських фільмів.

Призначена "Панорама" для українців з Америки і Канади молодшого покоління, які зацікавлені в згаданих ділянках, або вже у деяких з них працюють.

Незвичайно цікаво відвідається ряд панелей, у яких дали згоду виступати та їх вести знавці поодиноких культурних ділянок і проблем в Українському житті. Тут буде говорити проф. Олег Воловина, спеціаліст по демографії; проф. Тома Олешук затроне болючу проблему малого відвідування західної преси на події в Україні; Зенон Онуфрій, президент "Мілія Екшен", переведе панель на тему фальшивих інформацій про Україну і українців у американських шкільних підручниках; Олександр (Дзвінка) Швед дасть інформацію про працю Ліги Проти Знезалежності України з Філадельфії; Нестор Микитин із СУСК представитиме канадську програму багатокультурності; Євген Іванчик переведе дискусію на тему включення українців в американське і канадське політичне життя.

Представники окремих українознавчих інститутів (Закінчення на стор. 4)

представлять програми студентів українознавства.

Організатори "Панорами", знаючи, що тепер молоді українці вже ніяк не задоволяються лише танцями та забавами, а бажають мати можливість до важливих розмов та виміни думок з іншими українцями, які цікавляться тими самими справами, підготували в цьому році багато таких можливостей. Під час цих днів психолог Дарія Ратич переведе опиту серед присутніх, щоб дізнатися, що саме найбільше їх цікавить.

Окремо переведеться практичний семінар ("воркшоп") для зацікавлених у професійній кар'єрі, який організує Український Інститут Америки і Товариство Українсько-Американських Професіоналів. Головним промовцем буде Олег Миськів.

В панелі на тему української преси і комунікації запровадять свою участь Михайло Боцюрків, продюсер української радіопрограми в Онтаріо, Канада; Оксана Драган, голова української служби "Голосу Америки"; Юрій Клясас, продюсер української телевізійної програми в Торонто, Канада; Андрій Метіль, продюсер української радіопрограми в Нью-Йорку, і Володимир Левницький, член редколегії журналу "Нові перспективи" в Торонто. Ці представники українських програм в пресі, радіо і телевізії не лише податимуть інформації про свою працю, але також проаналізують можливості розвитку і дії на майбутнє.

Представники окремих українознавчих інститутів (Закінчення на стор. 4)

ОКРУГА УНС ОРГАНІЗУЄ ПОЇЗДКУ НА СОЮЗІВКУ

Ньюарк, Н. Дж. (А. Кей-біда). — Окружний комітет відділів УНСоюзу в Ньюарку влаштував у неділю, 17-го липня ц.р., автобусну прогулянку на культурно-відпочинкову оселю УНСоюзу.

Автобус чекатиме на прогулянку у неділю вранці біля парадальної школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку і вирушить у дорогу на Союзівку в 1-й год. по полудні, а потім розпочнеться спеціальна програма, щоб цей день був для них приємний і цікавий.

В поворотну дорогу автобус вирушить в 6-й год. вечора і прибуде до Ньюарку приблизно в 8:30 год. вечора.

Кошті цієї прогулянки для однієї особи 20 доларів, що включає проїзд автобусом в обидва кінці та обід (із податком та "типс").

Окружний комітет просить повідомити членів своєї відділки та приятелів про цю небувалу нагоду відвідати Союзівку автобусом. Бажаючим взяти участь у прогулянці слід виліпити чек або поштовий переказ на 20 дол. на ім'я і прізвище Андрія Кейбіди і виліпшити на його адресу: 19 Rutgers Street, Maplewood, N. J. 07040.

Додаткові інформації можна отримати, телефонуючи до А. Кейбіди на число (201) 762-2827 на протязі цілого дня і ввечері.

У СВІТІ

ПАКИСТАНСЬКЕ МІСТО Пешавар, яке лежало колись на важливому торговельному караванному шляху з Афганістану через перевал Хібер до Пакистану та Індії, було повне наводнених народом. Сьогодні тисячі афганців, утікачів, вигнаних, повстанських керівників і партизанських керівників продовжують переходити перевал Хібер і заповнювати це історичне пакистанське місто. Пешавар — це основний центр утікачів з охопленого вогнем і палаючого в повстанській війні нескореного Афганістану, це основне джерело інформації про те, що відбувається в цій окупованій совєтськими військами країні вже понад три роки.

СЕКРЕТАР ХРИСТИАНСЬКО-демократичної партії Італії, яка після поразки у минулих виборах все таки залишається найбільшою політичною силою країни, заявив у вівторок, 28-го червня, що єдиним розв'язанням проблеми створення нового уряду є коаліція п'ятих партій: християнської демократії, соціалістів, республіканців, лібералів і соціал-демократів. "Всі повинні взяти участь в управлінні", — заявив секретар Чіріако де Міта. Тому, що християнські демократи залишаються найбільшою партією, вони, як сподіваються, очолять коаліцію і утворять уряд після нелегких і затяжних переговорів та консультацій.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМИ повстанських лідерів Нікарагуа, вони готують новий великий наступ 5,000 повстанського війська на позиції сандіністів уздовж кордону з Гондурасом. Наступ розпочнеться наступного місяця. В інтерв'ю в понеділок, 27-го червня, директор демократичних сил Нікарагуа Едгар Чаморро також сказав, що його організація має регулярні зв'язки з представниками американської розвідки і проводить дії в узгодженні з властями Гондурасу. Минулого тижня інший керівник противників сандіністського режиму Еден Пастора Гомес, відомий під іменем командир Зеро з тих часів, коли він воював разом з сандіністами проти Сомоси, заявив, що він стримується від боротьби тому, що американці відмовляють йому допомогу таку, як вони дають іншим повстанським групам.

ВАШІНГТОН ПОШИРЮЄ КОНТАКТИ З МОСКВОЮ

Вашингтон. — Високі офіційні особи Адміністрації президента Рональда Регена повідомили в середу, 29-го червня, що державний секретар Джордж Шульц і совєтський посол у Вашингтоні Анатолій Добринін зустрілися приватно понад десять разів від початку цього року. Президент Рональд Реген тепер розглядає питання, чи не поширити цих контактів і старатися зустрітися з совєтським лідером Юрієм Андрієвим.

Офіційні особи говорять, що, хоч Президент готовий посприяти деякі ділянки можливих угод, він ще не вирішив, яку з двох стратегій застосувати: шукати кращі відносини шляхом покладення окремих питань, чи посприяти вести переговори про загальне одностороннє розв'язання таких проблем як торгівля, місцеві конфлікти, права людини і контролю над озброєнням.

Офіційні представники заявили, що переговори були серйозними, а тому було б невідповідним вже тепер говорити про подробиці. Але вони також признали, що покищо не було досягнуто жадних конкретних наслідків і що не зроблено рішучого зрушення.

Ці та інші офіційні особи говорять, що покищо Президент дав Шульцову уповно-

важення обговорювати різні справи з Добриніном, але конкретно обмежив порядок до відкриття консульства у Нью-Йорку і Києві, культурного обміну, поновлення п'ятилітньої угоди про продаж зерна та вияснення справи, чи було б корисно це цього літа секретареві Шульцову відвідати Москву.

Совєтська відповідь на це обмежене коло питань була холодною, коли Добринін сказав Шульцові, що воно не зачіпає основних проблем. Міністер закордонних справ Андрій Громіко також говорив про основні проблеми у своїй промові два тижні тому, коли він заявив, що зустріч на вищому рівні — яку секретар Шульц ще не пропонував — була б корисна лише тоді, якщо вона дала б "більші результати".

Переговори почалися після того, як Шульц послав Президентів меморандум у кінці березня, пропонуючи контакти на високому рівні з широким колом питань торгівлі, місцевих непорозумінь, контролю над озброєнням, прав людини і обговорення з Совєтським Союзом, що могло б привести до зустрічі на найвищому рівні. Президент схвалив таку пропозицію і дав державному секретареві певні уповноваження ведення дальших переговорів.

Чи кінець лідерства Я. Арафата?

Бейрут, Ливан. — Сирія посилює персональний наступ на Ясіра Арафата, представляючи лідера Палестинської Визвольної Організації як, "капітулянта" і такого, що "вибрав шлях пустелі".

Уряд президента Сирії Гафеза аль-Асслада минулої п'ятниці вигнав Арафата зі своєї країни після того, як Арафат настигли обвинувачували в підбурюванні протиарафатських фракцій в Фата до відкритого бунту в східноливанській долині Бекаа.

На протязі останніх двох днів відбувалися гарячкові зустрічі між високими представниками ПВО, Альжіру і Саудівської Аравії з метою не допустити до пропасти між Арафатом і Сирією, яка може привести до відкритих воєнних дій між прихильниками Арафата і сирійцями в Ливані.

Віншувати випадку дві ліві фракції, які поруч з іншими шістьма входять у склад ПВО, Народний фронт за визволення Палестини під керівництвом Джорджа Габаша і поміркованіша фракція Демократичний фронт визволення Палестини під керівництвом Насфа Гаватмега повідомили про своє рішення об'єднатися з метою "прискорити єдність" ПВО.

Як уже відомо, після вигнання Арафата з Сирії він їздив до Праги, а потім гарячково відвідав деякі арабські країни, шукаючи підтримки проти бунтарів ПВО, а також проти Сирії, яка вже відкрито виступила

проти Арафата і його послідовників. Сирійські війська повністю відіслали втілі Арафатові частини від всього постачання, а бунтарі захоплюють одну позицію за одною і відтісняють лоялістів все далі на північ, очиснюючи долину Бекаа від вірних Арафатові партизанів. Бунтарі наблизяться вже до головного осередку арафатовських частин міста Бальбек.

Після Бальбеку всі позиції ПВО в східноливанській долині Бекаа опиняться в руках бунтарів, понад 8,000 палестинських партизанів, в основному арафатівської фракції Фата, опиняться під контролею бунтарів.

Останні кілька днів сам Арафат перестав заявляти, що бунт був лиш "мільйонною бульбашкою", створеною Сирією. Серйозність ситуації змусила його задуматися над дальшою долею не тільки його самого, але, може, і всього палестинського партизанського руху.

Арабські лідери, до яких Арафат звертається за підтримкою, шедри на слова підтримки, але жаден з них не запропонує навіть найменшої матеріальної допомоги, а що основне — не дасть клаптика землі, звідки Арафат міг би діяти незалежно від Сирії.

Арафат як поранений звір хидкається у всі сторони, шукаючи притулку, але покищо такого він не знаходить.

Що виграють і до чого стремлять бунтарі, також покищо не ясно.

В Америці

НАЙВИЩИЙ СУД ПОСТАНОВИВ більшістю одного голосу, що засуджувати когось на досмертну в'язницю за неповання провини не є правильно. Причину до такої постанови дав випадок у Південній Дакоті, де суд засудив людину на досмертну в'язницю без права на скорочення строку кари за те, що він сфальшував чек на 100 дол., а перед тим мав вже шість випадків провин подібного неповажного характеру.

БАТЬКО П'ЯТЕРНАТ, що народився минулого тижня у Вашингтоні, заявив, що він залишиться з ними вдома, щоб піклуватися ними, а його дружина повернеться до праці, як секретарка. Батько п'ятерні був в останньому часі безробітним.

ФЕДЕРАЛЬНА ЛЕТУНСЬКА агенція провела публічну демонстрацію охорони від пожеж на літаках. Це проведення для того, щоб довести, що останні кілька випадків пожеж на літаках не сталися через брак відповідних середників охорони від вогню, а через недбалість і погані матеріали.

ЧЕРЕЗ ВЕЛИКІ ПОВЕНІ, які навістили Колорадо, Національний Парк в Гренді Кенон мусів замкнути плаву на ріці Колорадо для туристів, в наслідок чого цьогорічне літо принесе велику грошову втрату для цієї околиці.

КРАЙОВИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ВІДБУВ ВАЖЛИВЕ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. В. а). — Цілоденне регулярне пленарне засідання керівних органів Крайового Громадського Комітету для Вшанування Пам'яті Жертв Великого голоду в Україні в 1932-1933 рр. відбулося тут у суботу, 25-го червня, в приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу, із змінною кількістю присутніх (одні учасники нарад були тут цілий день; інші — ввечері участь у засіданні зранку, — мусили були відійти до інших завдань по обіді; а ще треті учасники засідання приїхали до зібраних лещо пізніше) під головуванням д-ра Петра Стерча. Разом можна уважати, що на засіданні було 30 осіб (переважно заангажованих у Екзекутивні Комітету та у найважливіших референтурах), багато з яких прибуло з-поза метрополітального Нью-Йорку: з Вашингтону, Філадельфії, Скрентону тощо.

Засідання відбувалися згідно з запропонованим головною д-ром Петром Стерчем Порядком наради. Порядок наради голова К-ту переслав усім членам поштою для докладного ознайомлення і він теж оголосив у "Свободі". Звіти відбулися із деякими пропусками: не було звіту відсутнього референта Зовнішніх зв'язків і референта Преси.

До Почесної Президії КГК на цьому засіданні в розгляд і схвалення подано кандидатури п'ятих осіб, які в особливий спосіб заслужилися для України і українців на поселеннях: Михайла Терпака, кол. керівника Українського Відділу "Голосу Америки"; маестра Михайла Михалевича, видатного маляра й свідка московського голодомору в Україні; Антона Драгана, редактора-смерита "Свободи"; Івана Келдрина-Рудницького, сеньйора українських

журналістів; ген. Петра Григоренка — потвердити ухвалу із засідання з 30-го квітня 1983 року. Їх було прийнято до Президії аклямацією.

Ще перед тим, теж односторонньо, підтверджено прийняття до Почесної Президії запрошених КГКомітетом ще на другому пленарному засіданні К-ту високих Ієрархів Української Католицької Церкви. Дали свою згоду увійти до Президії: Преосвященний Владика Василь Лостен, Ординарій Стемфордський; Преосвященний Владика Інокентій Лотоцький, ЧСВВ, Ординарій Чикагський; Преосвященний Владика Роберт Михайл Москаль, Єпископ-Помічник Філадельфійської Архиепархії.

Як відомо, обидва Блаженніші Митрополити, глава УАПЦ у ЗСА Владика Мстислав і Глава УКЦ в ЗСА Владика Степан (Сулій) та представник Української Євангельської Репормованої Церкви пастор д-р Володимир Боровський вже були в Почесній президії від самого початку її обрання на першому пленарному засіданні в лютому цього року.

Запропоновано було і односторонньо ухвалено в склад Екзекутивні Комітету включити також осіб: Осипа Труша, голову місцевого Комітету для Вшанування Жертв Голоду в Україні в 1932-33 рр. в Ньюарку, Н. Дж.; Надію Світличну — потвердити рішення з 30-го квітня 1983 року; інж. Володимира Дзюбу — голову місцевого Комітету для Вшанування Пам'яті Жертв Голоду в Україні в 1932-33 рр. у Баффало, Нью-Йорк; Ульяну Сось — голову Об'єднання Українців Вашингтону й Околиці, Вашингтон, Д.К.; маестра Якова Гніздовського, визначного маляра і мистецтвознавця. (Закінчення на ст. 4)

Відбулося закінчення академічного року в Семінарії Св.Софії

Св.т Бавид Брук, Н. Дж. — Повний курс навчання в Св. Софійській Духовній Семінарії УПЦеркві в ЗСА закінчили в цьому 1982/83 навчальному році студенти: протоієрей Юрій Галиця та диякон Степан Репа. Дякуючи збільшенню числа викладачів, стверджено дальший поступ у навчально-мисловій секторі — збільшення числа викладачів сприяло більшій ретельності студентів у науці.

До вищих семестрів перейшли такі студенти: Іван Бручок, Юрій Гільтайчук, Сергій Ковальчук, Карло Собенко і Григорій Тепенів. Абітурієнт Семінарії іподіахон Давид Віто продовжує працю над здобуттям ступеня магістра теології.

За ретельність студентів у науці прийшли студентів величезна нагорода з ініціативи Владика єпископа Володимира, дякуючи матеріальній допомозі Українського Вільного Університету та його фундації в ЗСА і Канаді. Опікунчий Раді Семінарії, Консисторії

УПЦ в ЗСА і Владика Митрополитові, зорганізовано подорож студентів до Європи, яка буде тривати майже п'ять тижнів. Програма побуту студентів в Європі передбачує двотижневий курс українознавства в університеті, подорож по Греції та відвідинах там Салонік і св. Гори Афону. Крім того, передбачено подорож по південній Німеччині й оглядині музеїв та історичних пам'яток Баварії.

Відлетіли студенти до Європи в неділю, 19-го червня, ввечері, після Архиепископської Служби Божої і Молесня до Всевишнього про опіку над подорожниками. Господина Семінарії пані-матка Віра Новицька попросила своїх улюблених питомців щедрим обідом, на якому були присутні Владика Митрополит Мстислав, інспектор Семінарії ігумен Андрій Партикевич і проф. І.І.Коровицький. Духовну опіку над подорожниками студентами Владика Митрополит доручив ігумену А. Партикевичу.

У наступному числі Українського Тижневіка:

In The Weekly, July 3:

- Vashchenko emigrate from USSR to Israel.
- OSI methods increasingly questioned.
- Dissident profile: Dmytro Kvetko.
- Lydia Demjanjuk replies to Liz Holtzman on alleged war criminals in U.S.
- Interview: Ed Evanko.
- Hockey update's review of Stanley Cup facts and figures.

Діяльність товариства „Козуб” в Торонто

Часом не хочеться вжити, що культурно-мистецьке товариство „Козуб” вже зближається до третьої декади і має за собою сотні культурних вечорів, які відвідали тисячі любителів української культури і мистецтва.

Як і в кожному товаристві чи організації бувають прояви росту й занепаду, але є і світлі моменти, які члени завжди гордіться. Не минула доля „Козуба”, де в хроніці культурної праці були часи застою й збайдуження, але й задокументовано періоди доброї праці, про яку розповідає козубівський альманах, який піде до друку восени цього року.

За звітний період першої половини цього року відбувся ряд вечорів, які дали слухачам мистецьке задоволення і теми до дискусій чи доповідей.

Цінним вкладом не тільки в мистецьке життя української громади, а також і прибраної батьківщини Канади. Вечором проводила Іраїда Черняк (довголітня голова „Козуба”), яка для перших бандуристів, запросила Зіну Прусаченко, яка прочитала гуморески, недовго отримані з України. Читаючи, багатьом пригадало про давні свої виступи в Козубі, де отримувала оплески за серйозне ставлення до художнього твору й літературної мови. Цим разом, підбравши ряд гуморесок на злободенну тему, вдало малювала картини із сучасного життя в Україні, де відчувається народна мудрість, взята у мистецькі рамки хитрості.

Добре було б, щоб Управа „Козуба” окремо влаштувала вечір гумору, запросивши читців вже з молоді, які повинні прийти на зміну старшим.

Також у грудні влаштовано доповідь Івана Дубилки „Культурні пам'ятки Почаєва”. В основному в цій доповіді, але цікаво опрацьовані доповіді, вся увага була спрямована на пам'ятки релігійного значення самої Лаври, ряду інших будівель і основної архітектурної перлини — Успенського собору.

Тема добре запам'ятована, бо слухачі мали змогу не тільки почути про перші початки заснування манастиря, а також, пізніші періоди, в яких ішли намагання „окаліччати”, а пізніше „московити” при помочі примату російського православ'я. Об'єктивний підхід доповідача, багатство ілюстраційного матеріалу у формі прозірок і те, що доповідчача вірше в Почаєві, були прекрасною панорамною різниці періодів, у яких видно творчість українських будівельників і прагнення до автокефалізму без контролю Москви чи Риму.

Багато присутніх висловили думку, що така джерелами обгрунтована доповідь повинна вийти окремою брошурою в циклі релігійного й культурного життя північнозахідної частини України, Волині.

У березні д-р Річард Гарейчук доповідав на тему „Молодість України”. Це перша в „Козубі” доповідь, в якій доповідачем була молода людина вже третього покоління, народжена в Канаді, і яка, на диво, говорила українською літературною мовою.

Вступним словом секретар „Козуба” М. Гава познайомив присутніх про Річарда Гарейчука, який по професії оптометрист, активний у праці УНО, мав про проблеми молоді виступ в телевізійній передачі, а крім того, друкував на цю тему статтю в тижневику „Новий шлях”, який виходить у Торонто. Це дуже гідний уваги вечір, бо молода людина ставила виразно проблеми молоді й дала поштовх до дискусії, що молодь знає про сучасну Україну.

Добре, що деякі із молодих людей починають цікавитися нездорові явища в українському житті Торонто, а також і поза ним. Їх цікавить, що ніхто не робить старань, щоб ці недоліки справляти чи зовсім ліквідувати. Виникають питання, чому деякі культурні працівники нехтують чи не серйозно ставляться до рідної культури й дій, які мали б відзеркалювати добре ім'я українців. Наприклад, тризуб, який є державним знаком для урядових асигнацій, печаток, договорів і документів, використовуємо на перстнях, хустках до носів, краватках і тому подібне. Чому під час різних українських церемоній одягаємо

чужинських достойників у вишивані сорочки, коли цього не роблять німі, китайці, жиди, поляки чи росіяни? Чому учителів зовемо „професорами”, коли цей титул надають університетські ради людині, яка має науковий стаж і займає відповідні становища в університеті? Доповідач уважно простудіював всі ці нездорові явища і сміливо ставить на обговорення старшим, де „корінь лиха”. Крім того він сказав: „Наша молодь про Україну знає все з негативного боку, знає, що там проходять безконечні процеси русифікації, заник української мови й культури. В розмові з чужинцями молоді нічого не знає про сучасних українських визначних науковців, астронавітів, спортсменів, театральних і кінових дуже добрих акторів, міжнародно відомих оперових співаків і діячів літератури, які відтворюють наше минуле, починаючи від княжого доби кінчаючи сучасністю”.

Ці доповіді штовхнули присутніх до численних дискусійних виступів, що були здорово обговорювані й йшли по лнії доповіді „Чому молодь так мало знає про Україну?”.

Таким питанням, на які старші не звертають уваги є десятки; вони важливі і турбують молодь.

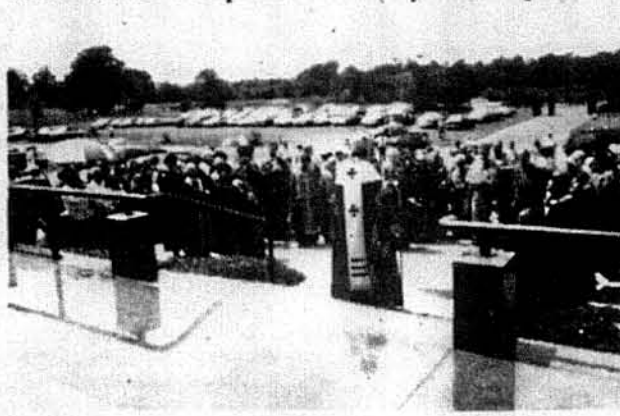
У квітні на тему „Волелюбна Грузія” цікаво доповідав Михайло Гава, який мав можливість побувати в столиці Грузії місті Тбілісі. Крім схематичного плану, який знайомив про географічне розположення країни й її сусідів, присутні також оглянули виставку грузинських книг, в яких з теплою описано українську культуру і її розвиток. У доповіді навісвітлено героїчну постать грузинського народу в часи нападів персів, римлян, візантійців, турків й інших сусідів, яких притягла „золота Коліда” з прекрасними виноградниками й життєдайним кліматом. Описано культурний розквіт XI ст. за часів царювання цариці Тамари, яка мала споріднення з українською землею царів князів Русі й перші грузинські переклади про освітню працю Києво-Могилянської академії. Наче в калейдоскопі проходили фрагменти взаємних культурних впливів Шевченка, Сковороди і Лесі Українки та сучасних грузинських письменників Отапу Баканідзе і поетеси Нії Абасадзе. Крім пам'ятних місць у самій столиці, яку заснував цар Вахтанг Горґасалі, присутні при допомозі прозірок побачили прекрасні древні будівлі в місті Мцхеті й зокрема старинний собор Джварі.

В самому Тбілісі (де безліч пам'яток) гору „Мтацмінду”, де в скелях церква св. Давида і „Пантеон слави”, колосальну статую „Матір Грузія”, яка для приятелів держить келих вина, а ворогам меч, і прекрасні будівлі, в яких зібрані древні записи та пам'ятки про грузинське мистецтво й культуру. Недарма Грузію українські поети зовуть „чорнобрива сестра України”. Мабуть тому, що любов'ю до рідної культури й гостинністю нагадують наш нарід, про який грузини якнайкраще висловлюються.

Також у квітні на тему „Хто були етруски?” доповідав молодий вчений у ділянці археології доктор Володимир Передерій із міста Судбури. Тема гідна уваги не тільки істориків, а також мистців, які цікавляться стародавньою Етрурією і її високої класу будівлями і стінними розписами. Тема етрусської культури і саме походження етрусків й досі цікавить багатьох дослідників, які часто мають на цю тему контрверсійні погляди.

Фактом залишається, що такий нарід жив у VI ст. перед народженням Христа в сучасній Італії над берегами Адріатики і був організованою силою з вмінь будівництва, торгівлі й художньо-вибухових спеціальностей. Фактом залишається, що такий нарід жив у VI ст. перед народженням Христа в сучасній Італії над берегами Адріатики і був організованою силою з вмінь будівництва, торгівлі й художньо-вибухових спеціальностей.

На цвинтарі Св. Духа вшановано пам'ять жертв голоду в Україні

Владика Василью посвячує пропагандистський вінок.

У неділю, 12-го червня ц.р., на українській католицькій цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурзі, Н. Й., відбулося багато українського народу, щоб разом помолитися за тих, яких Москва своїм геноцидом зробила з української землі. Згодом спільно заклали про 50-ліття влаштованого Московського голодомору в Україні, прибувши разом зі своїми вірними іхні священники, яких було коло 40. Прибули також і пінтомії з монастиря Отців Василіян у Глен Кові, Н. Й.

Єпископ стемфордський дисцезії Владика Василью Лостен поклав перед величезним хрестом-пам'ятником великий вінок і започаткував разом зі священниками поминки — спільну Панахиду за жертви голоду в Україні. Владика Василью звернувся до зібраних на цьому єпархіяльному цвинтарі такими словами: „Дорогі в Христі браття і сестри. Я вас спеціально запросив, щоб ви приїхали на цей дисцезальний цвинтар не тільки помолитися за душі наших рідних, які спочили на цьому цвинтарі, але також, щоб пом'янути й помолитися за душі тих наших братів і сестер, яких 50-ти років тому замучили голодовою смертю беззбожжя московська більшовицька влада. Це був злочин комуністичної влади, якого не знає досі історія людства. Наші люди гинули з голоду не тому, що багата українська земля не зародила хліба, але тому, що диявольська влада відбрала їм вже восени 1932 року останнє зерно, і наші люди в страшних муках вмирали. Цілі села вмирили й покрилися могилами весни, бо найбільше помирали весною, коли ще навіть коріння не можна було на полі знайти, щоб заспокоїти голод”.

Вшановуючи ті мільйони жертв голодової смерті, молим Господа, щоб ті жертви не пішли намарно, але щоб Господь у своїй ласкавості дав їм життя вічне, а нашому народові прискорення з етрусського життя. Доповідач згадав про рад істориків як Деонісіус, Геродотус, Лівій, які зробили історичні дослідження, що не вповні науково підтверджені. Несподіванкою звучали думки доповідача про ряд етрусських назв, які можуть мати пов'язання із слов'янськими назвами, які варто далі досліджувати.

У такій науково-мистецькій доповіді цінним є те, що доповідчач підбрав добрий ілюстрований матеріал і задемонстрував, що молоді не тільки стає помітна в науковому світі, а також розуміє значення української мови і, якщо захоче, може українською мовою мати також доповіді. Цим вечором закінчено весняні імпрези в „Козубі” і вже зараня повідомлено, що восени будуть такі вечори: Марія Гарасевич (Літ-роїт) „Творчість письменника Богдана Лепкого”; Рос тислав Василенко (Оттава) „Майстер — новатор Лесь Курбас”; Ірина Носик „Художник Юрій Нарбут і художник Мурашко”; Василь Шинко „Авторський вечір новел про 33-й рік в Україні” та Михайло Гава „Панорама давнього і сучасного міста Київ”.

Н.Н.

Український...

(Закінчення зі ст. 2)

важко, що й молоді наші лікарі — наші діти, йдуть слідами їхніх батьків, вживаючи: у це ідейне русло. Коли перед нашим приїздом до цієї країни була лише жменька наших лікарів, то в теперішніх часах в Америці й Канаді рік у рік прибуває їх не менше сотні.

Та не лише „латанями” надшербленого здоров'я своїх пацієнтів займаються наші лікарі, й не лиш для реклами чи слави дають щедрі датки, але доволі багато наших членів включається у позитивні почини, а то й ініціює різні шляхетні акції. Конкретним доказом хай послужить вирішення почесною грамотою від Централі УЛППа Філадельфійського лікаря — д-ра Олександра Черника за провід в Українському Освітньо-Культурному Центрі та його довголітню виховну працю у Пласті.

Деякі наші лікарі — це вже визначні науковці — професори знаних університетів, інші допомагають нашим Церквам, деяких цікавить мистецтво, письменство, а деякі включаються навіть у політику, головним в ролі миротворців, щоб злагідновити розгорілі пристрасті.

Ще є одна дуже похвальна сторінка в житті нашої лікарської родини. Оскільки серед американських лікарів мало не до „доброго тону” належить по кількох разів міняти дружину, то серед наших лікарів — це майже нечуване.

Читаючи ці рядки, може дехто пригадати собі такі знайомі слова — „Хвали мене моя губонько” може прийти йому на думку самохвальство-чванливість. Зовсім не так воно є.

НА ЛЕТОВИЩІ КЕННЕДІ в Нью-Йорку заарештовано десять працівників сторожі безпеки і керування рухом авіації, що вони брали хабарі від водіїв таксівок.

Українська Православна Церква
сав. апп. Петра і Павла в Глен Спей, Н. Й.

ЗАПРОШУЄ НА

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК

в неділю, 10-го липня 1983 року

Год. 10:30 ранку — УРОЧИСТА СЛУЖБА БОЖА

Опісля ПІКНІК на Оселі УБСозу „ВЕРХОВИНА”
Смачні страви і напитки в заряді СЕОТРИЦТВА.

АВТОБУС до Глен Спей, який спонсорує Українська Православна Церква, відбудеться в неділю, 10-го липня, о 7:30 ранку з-під Народного Дому (2-га Авеню і 9-й етв.), Нью-Йорк, Н. Й. Квитки по знижених цінах можна набувати в Кредитівці, 304 Е. 9th Street, New York, N.Y., тел.: (212) 533-2980.

Мистецькі програми

ПАНОРАМА МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ '83

Четвер, 7-го липня, 9:30 веч. — КАБАРЕТ: „ЧОРНОМОРСЬКІ КОЗАКИ” з Рочестеру, Н. Й.

П'ятниця, 8-го липня, 8:30 веч. — КОНЦЕРТ: БОГДАН АНДРУСИШИН, вокаліст „ЧОРНОМОРСЬКІ КОЗАКИ”

10:00 год. веч. — ЗАБАВА

Субота, 9-го липня, 8:30 веч. — „ВИСТАВКА”, одноактова комічна п'єса.

Автор: ПАРИСА ПАУРЕТ (КУКРИЦЬКА); виконує: СЦЕНІЧНО-МУЗИЧНА МИСТЕЦЬКА ГРУПА УНС-УІА

10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра АЛІКА і ДОРКА

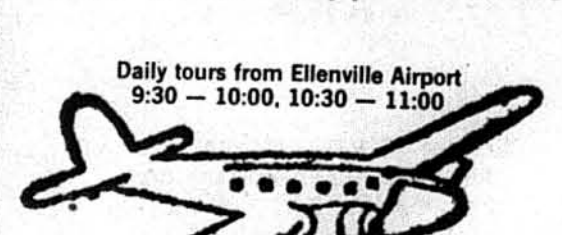
Неділя, 10-го липня — МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА МОЛОДИХ МИСТЦІВ: Париса Мартинюк, Олег Стецик, Роксоляна Робак-Найдак, Оксана Луквешевич-Полон, Лавро Полон, Ігор Слабійський, Ганна Мельничук, Ореста Федун, Петро Цюпка, Нестор Микитин, Марко Пашковський.

3-тя год. по пол. — КОНЦЕРТ (на дворі) Оркестра ІСКРА

ВОЛОДЯ КРУПЛЬ, джез, саксофон

Конферансьє: АНІА ДИДИК

Нема то як НАД Союзівкою

Daily tours from Ellenville Airport
9:30 — 10:00, 10:30 — 11:00

Interested parties please notify the main office.

Cost of 20 minute tour: \$15.00 per person

YOUR PILOT:

ОЛЬГА ЦЕГЕЛЬСЬКА

головна інструкторка летунського вишколу на Союзівці, 1975

директорка Летунсько-Українського Клубу в Америці

QUALIFICATIONS:

Private Pilot	1970
Commercial Pilot	1972
Certified Flight Instructor	1973
Instrument Rated	1974

Each participant receives a 1983

“SOYUZIVKA AVIATOR CERTIFICATE”

Suitable for training

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕЧІННУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу в Кетскіпських горах біля м. Кергонсон, Н. Й.

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ

П'ятниця, 1-го липня 1983 р., 10-та год. веч.

ЗАБАВА. Оркестра АЛІКА і ДОРКА

Субота, 2-го липня, год. 8:30 веч.

КОНЦЕРТ.

„ВЕРХОВИНА”, вокальний квартет з Торонто.

Год. 10-та веч. — ЗАБАВА.

Оркестри: ЧЕРВОНА КАЛИНА, ТЕМПО.

Неділя, 3-го липня, год. 8:30 веч.

КОНЦЕРТ.

ЕДВАРД ІВАНКО, тенор;

ТОМА ГРИНЬКОВ, аккомпаньор

ЛІДА ГАВРИЛЮК, сопрано;

ЮРІЙ ОЛЕСЬ ФУРДА, аккомпаньор

Год. 10-та веч. — ЗАБАВА

Оркестри: ЧЕРВОНА КАЛИНА, АЛІК і ДОРКА

Конферансьє: АНІА ДИДИК

Крайовий Громадський...

(Закінчення зі стор. 1)

До всесторонньої співпраці з Крайовим Громадським Комітетом зголосилися новозорганізовані місцеві Комітети Голоду: а) в Ньюарку, Н. Дж., на чолі з Осипом Трушем як головою, та Левом Колесником, секретарем; б) в Баффало, Н.Й., з інж. Володимиром Дзюбою, головою, і інж. Ярославом Пришляком, секретарем; та в) 2-го червня оформлено Комітет у Пітсбурзі, що його очолює інж. Михайло Комічак. У той спосіб число місцевих комітетів, що входять у систему Крайового Громадського Комітету, зросло до 10-ти. Є один Стейтський комітет у Коннектикуті, що його очолює д-р Костя Туркало; секретарем є Валентина Чудовська.

До Екзекутиви КГК та Президії все ще будуть запропоновані нові визначні особистості, що їх прийме КГК-Комітет на своїх наступних пленарних засіданнях.

Попереднє пленарне засідання відбулося в суботу, 30-го квітня 1983 р. Протокол його, прочитаний секретаркою д-р Наталією Пазуниж, вислухано і прийнято без змін.

Загальне з'єднання голови КГК д-р П.Стерча було повне й дуже інформативне. Зі звіту голови можна було бачити ту велику роботу, яку вже пророблено, і теж очікувати ще більшої, яка лежить попереду. Звіт голови — 6 сторінок битого друку (без відступів поміж рядками) охопив такі розділи: Загальні твердження; Організаційного стану нашого Комітету на сьогодні; Адміністрація; До діяльності (уваги); Моя співпраця з заступником голови для фінансових операцій п. Уляною Дячук; Моя співпраця з імпресивним референтом, інж. арх. Юрком Повстенком; Успіхи підготовки переслуху у Конгресі; Контакти з організаційним референтом; Контакти з Пресовим референтом; Контакти з уповноваженою КГК щодо виставки у Вашингтоні; Контакти з референтом юнацтва; Контакти з видавничим референтом; і нарешті інша праця голови, яка складалася з безліч полаганих справ, що їх годі всі перелічити, а деякі такої дипломатичної натури, що тим часом не підлягають оприлюдненню.

Голова Комітету д-р Петро Стерчо ствердив з волеволенням, що перша фаза жалобних відзначень Великого голоду, а саме — Молитовний збір в Україні-Сходу Православною Осередку в Савт Бавид Брукс, відбувся якнайуспішніше під кожним оглядом, особливо ж через те, що «був чи не перший в історії українських поселень Молитовний збір, де брали участь у спільних Молитовних віправах Ієрархії наших трьох Церков: Православної, Католицької та Протестантської. Це сам по собі історичний факт», — казав голова, — що вартий уваги і може й надалі надихати до себе молитовно українців, які належать до всіх віток Христової Церкви», — сказав у звіті.

Голова КГК Комітету розповів теж про працю окремих референтів, особливо тих, що добре виявляються із своїх завдань. В першу чергу високої оцінки від голови Комітету заслуужила Фінансова комісія, яка проявила вже «дуже зусилля», вкладаючи маю часу й енергії в свою працю. «У висліді цих заходів дотепер зібрано Фінансовою комісією 35 тисяч доларів на діяльність КГК Комітету й збірка продовжується. Це наслідок багатогранної праці, яка проходила теж у інших відділах: наприклад, виготовлено й розселено для продажу пам'яткові жетони, за проєктом мистця Мирослава Григоріяса, з продажу яких мають бути зібрані фонди на інші активності КГК Комітету, та безліч листів із закликами про підтримку К-ту. Ці уваги д-ра П. Стерча згодом доповнила сама мгр Уляна Дячук, звітуючи про незвичайно успішну працю її комісії та вклад в дії КГК теж Екзекутиви Українського Народного Союзу.

Голова д-р П.Стерчо з признанням також говорив про діяльність імпресивного референта інж. Юрія Повстенка з Вашингтону, бо якраз на терені Вашингтону має відбутися друга фаза Жалобних відзначень Українського голоду 1932-1933 рр. Зокрема у звіті голови читавмо про Українську Капелю Бандуристів ім. Шевченка з Дітроїту, що запрошено і дала свою згоду виступити на Меморіальному концерті 2-го жовтня, з чого дуже задоволена українська громада. Доповнив ці розважання голови у своєму доповідному звіті інж. Ю. Повстенко.

Його референтура, як відповідала на другу фазу Жалобних відзначень Великого голоду, була в центрі зацікавленості цього пленарного засідання. Зібрані мали нагоду почути від інж. Ю. Повстенка про основні напрями Дня у Вашингтоні, що планується інтенсивно та складатиметься з кількох частин: протестної маніфестації, жалобного походу вулицями міста, есентуальних переслухувань у Сенаті, виставки голодових документів в одному з урядових приміщень (молитовних від прав біля пам'ятника Тарасові Шевченку, або яких інших тут активностей), та Меморіального концерту, що проходить у урочистого-героїчного забарвленні. В концерті візьмуть участь добра симфонічна оркестра, «одна з кращих в Америці», під керівництвом Вілліама Гадсона. Гратиме вона твори виключно українських класиків: хор «Думка» з Нью Йорку з великим підсиленням вантажівської «Думки» (місцевих з тут 40 співаків), «Думка» — хор, підсилений теж іншими співаками та деякими бандуристами виконає шедевр Лисенка — Шевченка «Бють пороги». Кантату для хору з оркестром. Даді в концерті співатимуть солісти-співаки Рената Бабак і Андрій Добрянський. Обидва вони співаки вже не раз на Вашингтонській сцені та з цією Вашингтонською оркестрою; обидва, — каже Ю. Повстенко, — віштують доброю критикою в столиці. Під час перерви поміж двома частинами Концерту відбудуться виставки пресової конференції тут же, в Кеннеді центрі. В другій частині виступить під керівництвом маестра Гр. Кітасого Капеля Бандуристів — українських кобзарів-рапсодів, з відповідно підібраним для цієї жалобної імпреси репертуаром: кантатами, думами і героїчними піснями. На закінчення симфонічна оркестра виконає Увертюру з опери «Тарас Бульба» Лисенка. Програма розпочинається обома славними — національним гімн ЗСА і національним гімн України. Закінчиться імпреса могутнім маршем «Чорними хмарами» відкритої Руїна, на слова Івана Багряного, музика Григорія Кітасого.

Щодо самого Жалобного походу, то деталі також будуть незабаром цілком встановлені, про що вчасно інформуватиметься в пресі. Такі самі вичерпні звіти дали інші референти, після згаданих вище, за свої ділянки праці. Звітвали секретар КГК д-р Наталія Пазуниж, заступниця голови Наталія Даниленко (про виставку), заступниця голови Свєстакія Гойдиш (про мо-

Підготовляється...

(Закінчення зі стор. 1)

У мистецькій частині, «Панорами» передбачені виставки молодих талантів, в якій можуть брати участь малери, скульптори і фотографи. Також відома мисткиня Оксана Лукасевич-Полон з чоловіком мистцем Лавром Полоном покаже вперше композицію прозорок під відповідну музику під назвою «Мистець на свій власний час».

Поруч із цими широко закресленими зайняттями, учасники «Панорами» можуть користуватися усіми угодями і спортивними майданчиками Союзу і та оглядати ряд сучасних американських і канадських фільмів з українською тематикою, побачити українсь-

кий «Кабарет» і оригінальну комедію, що її поставила нова група молодих акторів УНС-УІА.

Все це разом заповідається незвичайно цікаво та привабливо для учасників Панорами, даючи можливість провести справді надзвичайні вакаційні дні, сполучуючи корисне та приємне.

Всім зацікавлених слід зголошуватися негайно безпосередньо на Союзівку, бо кількість місць обмежена.

За інформаціями можна звертатися до керівника братської діяльності Марти Кордуби, у якої можна одержати також спеціальні афіші «Панорами» 83": (201) 451-2200.

У Гантері...

(Закінчення зі стор. 1)

самостійно. Ті учасники, що бажають перебувати у пансіоні «Карпати», повинні заздалегідь заплатити собі там місця. Кошт приміщення на шість днів з повним харчуванням вноситься 165 дол. (Беручи під увагу, що УВАН має офіційний статус наукової установи, учасники семінару, які працюють науково, зможуть відтягнути видатки, пов'язані з семінаром, при обчисленні податку).

Досвід з минулорічних семінарів свідчить, що поруч із академічними заняття-

ми учасники матимуть нагоду відпочити в гористій околиці в дружній і свободній атмосфері, із купілью в річці, із грою вбіванки, тенісу тощо. Зовсім певно, що і цього року — доповіді, жвава і щира виміна думок та товаришська розвага — залишатимуться в будучий спомин усіх учасників. Число місць на семінарі обмежене. Усі, що хочуть записатися собі свою участь у семінарі, повинні невідкладно вислати писемове (65.00 дол.) на адресу: Dr. O. Tretyak, 2227 Green St., Philadelphia, PA. 19130.

Відзначення Ф. Богдана у Ванкувері

Під час річної конференції Канадського Товариства Назвознавців, що відбулася 2-4 червня 1983 року у Ванкувері, на спеціальній сесії в Університеті Британської Колумбії відзначено Флорина Богдана, відомого громадського діяча та укладача великого словника українських прізвищ у Канаді, над яким він працював багато років. Грамоту призначення Ф.Богданові вручив д-р Я. Рудницький, колишній президент КТН. Була присутня також дружина нагородженого, що допомагає своєму чоловікові у довгій і нелегкій праці.

У короткій промові д-р Я. Рудницький підкреслював велику цінність праці Ф. Богдана для канадського назвознавства та етнічних студій узагалі. При цій нагоді варто згадати, що Ф.Богдан присвятив багато вільного часу для укомплектування української бібліотеки при УПЦ у Ванкувері. Ця добіра і зразково упорядкована бібліотека приміщена в залі при церкві. З її послуг користуються українці всіх віровизнань міста. Такої бібліотеки не має ніяка інша українська установа у провінції. На річній конференції канадських назвознавців були прочитані дві українські доповіді: «Нові українські

місцеві назви в Америці» д-р Анни Бойцон (із Флориди) і «Канадський та австралійський словники українських прізвищ» д-ра Я. Рудницького (з Оттави). Головував на цій сесії д-р Я. Славутич (з Едмонтона). З нагоди конференції канадські назвознавці мали також топонімічне екскурсію по провінції аж до міста Лілуєт.

ЯрСл.

ЗАБАВА РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ НЕ О 1-Й, А О 10-Й ГОДИНІ ВЕЧОРА

Союзівка. — Забава у п'ятницю, 1-го липня, тут розпочинається не о 1-й годині, як це сказав «друкарський чортик» у репортажі «Великому мистецькому програмі Союзівка розпочинає свій 30-й сезон», надрукованому в «Свободі» ч. 122 у четвер, 30-го червня, а о годині 10-й вечора. Також у суботу гратиме оркестра «Темпо» і «Червона Калина». У програмі суботнього концерту, 2-го липня, поміж іншими виконавцями було подано назву квартету «Верховинки», а цей вокальний квартет з Торонто називається «Верховина». В неділю, 2-го липня, до танців гратимуть дві оркестри, «Червона Калина» і Алік з Дорком — оркестра Союзівки. — Ред.

мадського Комітету, «не може бути вакацій». Працювати голова закликав не лише членів Президії, Екзекутиви КГК чи референтів, але працювати масою ми всі. І ось для праці напружимо, що є на потребу: завершити наше планування діяльності, солідно підготувати ті акції, що їх ми переводимо на всерішньому форумі, зокрема Манифестацію та Проматийний концерт у Вашингтоні в дні 2-го жовтня 1983р., бодибити переслухання у Сенаті, відбитися того, щоб у імпрезах у Вашингтоні взяли участь представники Уряду, законодавці та інші відповідні особи; розгорнути тісну співпрацю з місцевими комітетами; розгорнути пресово-інформаційну акцію на американському форумі; видати потрібні інформаційні матеріали для американської преси й публіки, зокрема для постачання ними місцевих комітетів і громад і т.д.

Закінчив Пленарне засідання д-р Петро Стерчо особливим подякою господарям Української Будівлі УНС на руки мгр Уляни Дячук за гостинність, влаштування полену для зібраних, та за постійну уважність до потреб Комітету. Наступне пленарне засідання визначене на останню суботу місяця, тобто на 30-го липня. Про місце засідання буде вчасно подано до відома.

Нове приміщення для Українського Музею у Чикаго

Хоч музей — це приміщення для муз, цих мітологічних півбогів, синонімів усіх форм краси, у нас чомусь ідентифікується ідеї музейництва з поняттям чогось старого, давнини, похороненого, приспаного пороком. З нагоди відкриття і посвячення Українського Національного Музею у Львові Мітрополит Андрей сказав: «Не хочемо бути сторожами гробів, хочемо бути радше свідками відродження. Пам'ятників минулого не відділюємо навіть думкою від тогочасності і від завдань майбутнього». Музей, а зокрема національний музей — це кілька між минулим і завтрашнім, це історія, яку ми можемо бачити й її доторкатися. Це інституція, що зберігає конкретні твори людського-національного генія, інтелекту та талантів тих, що були для тих, що будуть.

В Україні, побідник-ворог не потрудився відбудувати війно знищені святині, музеї, зокрема національного чи етнічного характеру. З наказів комуністично-московської партії були створені деякі нові музеї, як засіб безоглядного русифікації, для спеціального зафіксування і зведення ганебного, «роз'єднання України з Росією», а саме, Переяславсько-Емський музей, чи Музей полтавської битви в Полтаві. Доказом всебічного русифікації України нехай послужить інформація про українське музейництво в енциклопедії Британії, де в 15-му томі, 1052 стор. на першому місці в статті України Києві стоїть: «Музей російського мистецтва».

Кожна людина, а тим більше кожна сім'я має свої родові цінності-пам'ятки, що їх пильно зберігає з покоління в покоління та звичайно переходить їх з батьком в мистецькій скриньці чи касеті. Наші національні музеї, що є в першу чергу, етнографічними установами — це своєрідні скриньки-сейфи, що мають забезпечити наші національні скарби, наші надбання, зовнішню форму української національної ідентичності, нашого кореня від вогню, зlodів, впливів часу, атмосфери, людського недбалства та сумної байдужості. Чи годиться вільним членом великої нації зберігати свої найбільші скарби в старих, трюхливих, а часто небезпечних будинках? Пригадаймо собі, як воно було в нашій убогій Західній Україні, де Український Національний Музей у Львові, чи хоч би музей, «Гуцульщина» в Коломиї, були приміщені в найкращих будівлях тих міст. Для нас Український Національний Музей має більше, спеціальне завдання і призначення. Це єдине місце, де не лише можна зберігати наші національні скарби, але теж їх показати з гордістю нашим неукраїнським сусідам, яких є так багато і які жваво цікавляться справами окремих національних груп, їхнім побутом та культурою, зокрема в етнічності. Ми тут, у Чикаго, що є одним із центрів американського культурного росту та гордість чи не найкращими музеями цієї багатокраїни, теж маємо свою гордість — Український Національний Музей ім. д-ра Мирослава Сімоновича. Очевидно, що це було багато, дуже багато скептиків, а ще більше ігнорантів, які сказали: «Які великі скарби вони там мають?» Безсумнівно, для чужих це скарби невеликі, але для нас, для української людини, навіть

для дитини з українським серцем і кров'ю, це скарби великі, яких ні зробити, ні купити не можна. Загально-відома, як багато речей музейної вартості наші добрі люди зберігають цілими поколіннями на дні своїх скриньок та лише тоді розстануться з ними, коли будуть певні, що це все перейде у відповідні руки та гідне відповідне безпечне приміщення.

Перед ними стоїть засадниче питання: чи велика об'єднана українська чикагська громада в теперішній ситуації є здатна а спроможна ще раз напружити свої економічні ресурси й сили та розпочати серйозну акцію побудови нового гідного приміщення для існування Українського Національного Музею у Чикаго. Я бачу це приміщення, як будинок амбасад української духовної держави в місті, що лежить на перехресті найважливіших торговельних, комунікаційних та культурних шляхів нашої великої і динамічної країни. В місті, що його деякі несправді вважають центром гангстерства, яке в дійсності є містом вітри в шуканні нової країни Америки. Другим логічним питанням є — чи це має бути скромний будинок, на який ми спроможні без великого зусилля, чи даймо волю своїй фантазії та стремім до оптимістичної візії, яка могла б стати тривалим пам'ятником 1000-річчя хрищення України тут, у вільній Америці. Чому наше українське Чикаго не може бути у провіді, а лише дивитися на різні «центри»?

Теперішній провід Українського Національного Музею вже розпочав дописи свого президента акції популяризації потреби побудови нового гідного приміщення для цієї важливої, а може, тепер найважливішої української культурно-виховної установи. Цих кількох моїх думок — це геббі підтримка його пропозицій, підтримка людини, яка не входить у технічні деталі, лише бачить початок великого корисного діла: це на початку лише слова, але «з початку було слово», яке дало великим ділом. Загальнонаціональна установа, яка завжди вимагатиме значних коштів, мусить знайти зрозуміння й одобрення всієї організованої української громади, її церков, громадських організацій, фінансових установ, професіоналів, а в першу чергу, доброї, чесної, жертвенної української людини та гурту відданих ентузіастів.

В американському світі існує гарний і корисний звичай, що перед реалізацією великих задумів чи проєктів відбуваються в тісній співпраці публічні переслухи, де кожний зацікавлений має право висловити свою думку. Думаю, що здоровим початком цього великого діла мусить бути ширша громадська нарада, старинне українське віче. Я особисто не маю фінансових талантів і не беруся давати будь-які «рецепти», але у нас таких людей не бракує і до їх думки треба прислуховуватися. Я знаю багато приятелів кожного доброго, корисного діла і вірю, що з гуртом обережних ентузіастів можна не лише зрушити гори, але й розпочати успішну акцію побудови нового приміщення для Українського Національного Музею в Чикаго. З Божою поміччю та відданістю української людини будувемо храм української культури, яким ми та ті, що після нас придуть, будуть пишатися.

Д-р Мирослав Харкевич

У суботу, 4-го червня ц.р., на власній площі в Горшм відбулися останні змагання сезону за чемпіонат «Мейджор Дивізії», що мали вирішити, котра із цих дружин буде чемпіоном на 1983 рік. «Баєри», що протягом останніх чотирьох років займав цю позицію, був кандидатом і цього року, маючи досі здобутих 23 точки, потребував тільки зремісувати, «Тризуб», в розгрізнихках за чашу Девара елімінував «Баєри» вислідом 1:0, мав до цієї зустрічі 22 точки і мусів їх змагання виграти. Саме тому ця зустріч викликала велике зацікавлення не тільки «кібіців», але й всіх дружин дивізії. Звітові змагання пройшли в швидкому темпі, були гарні комбінації та технічні заграйки, які тримали коло 600 глядачів у напруженні від першого й до останнього свистка судді. Німці скрипили свій склад двома шотландськими змагальниками і вже від перших хвилин накиннули швидке темпо, а їх напад часто загрожував воротареві «Тризубу». В 17-й хвилині нашому воротареві не повезло, м'яч, стрілений з наріжника, вислизнув йому з рук, і напасник німців копнув його в сітку воріт «Тризуба» 0:1. Не зважаючи на контратаки нашого нападу, вирівняти не вдалося. У 30-й хвилині німці провели чергову гарну акцію й закінчили її ефективним голем 0:2.

Образ гри змінився після перерви. «Тризуб» перейняв ініціативу, а його напад з більшим успіхом проривав шільну оборону німців. В одній із чергових проривів оборонець «Баєри» зважив нашої напасника на землю кілька кроків від власних воріт. За цей вичок суддя призначив карний стріл, з якого Лесів зменшив вислід до 1:2. Кілька хвилин пізніше Санторе зумів вирівняти 2:2. Після цього німці перейшли повністю на оборонну гру, залишивши в нападі тільки трьох змагальників. Цим вони бажали втримати ремісний вислід, який був для них вистачальним для здобуття чемпіонату. Однак, дружина «Тризуб» мала інші наміри, і вона продовжувала атакувати та, врешті, кілька хвилин перед закінченням цієї важливої зустрічі Лесів здобув найціннішого голя сезону.

Після закінчення змагань радісні змагали у глядачів «Тризуба» обнесли провідника дружини М. Юрчака докруги площі, а потім до пізньої ночі в залі ще святкували та обговорювали перебіг цих вже історичних змагань. Вправно судював португальський суддя Джуліо Салас, який не був дрібничковий, але не допустив до гострої гри.

Склад «Тризуба»: Когут, Козак, Блені, Лаккард, Болс П. Карбоне, Р. Карбоне, Насер, Бігальський, Гамбаро, Лесів, Санторе, МекАлітер, Прончак. Всі вони грали жертвенно і доклали всіх зусиль, щоб ці змагання виграти. На вирішення заслужив Тарас Козак, який саме в цей день своєї градації на інженера грав краще ніж завжди.

В передмагурезерва, «Тризуба» здобула перемогу з резервою «Баєри» вислідом 5:2.

Голі для нашої дружини здобули: Яримович 2, Ноллен 2, а одного голя оборонці гостей.

КІНЦЕВИЙ ОФІЦІЙНИЙ ПОКАЗНИК ТАБЕЛІ ГОР «МЕЙДЖОР ДИВІЗІЇ»:

УСО «Тризуб»	24	30:14
Ф.К. «Баєри»	23	37:12
Данубі С.К.	18	29:17
Ернґебіре	18	27:20
Ю.Г.Г.С.К.	17	22:19
Факс Чейк С.К.	17	17:27
Фінікс С.К.	15	29:37
Інтер С.К.	7	12:44
Португії С.К.	5	12:36

ОДНА ІЗ ВІТОК ПРОТЕСТАНТСЬКОЇ ЦЕРКВИ в ЗСА, відома під назвою З'єднана Церква в Христі, прийняла постанову, що гомосексуалізм не може бути перешкодою для тих, що бажають стати пасторами цієї церкви. Ця вітка протестантської церкви відома із свого ліберального становища.

ПРОБЛЕМА КИСЛОТНОГО дощу і впливу його не лише на рослини, а також на здоров'я людей викликає щораз ширшу дискусію. У висліді вже не говориться про те, чи Уряд має тісну справу цікавитися, але що він має зробити в тому напрямі.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омельян Твардовський

УСО «ТРИЗУБ» ЧЕМПІОН — ПЕНСИЛЬВАНІЙСЬКОЇ «ЮНАЙТЕД САКЕР ЛІГ» «ТРИЗУБ» — «БАЄРИ» С.К. 3:2 (0:2)

нат Європи, в яких в складі збірної СРСР взяли, очевидно, участь деякі кращі українські боксери, які повернулися чемпіонами Європи. У вазі 75 кг. звання чемпіона здобув Володимир Мельник (23 року), який тепер служить в советській армії. У фіналі Володимир переміг румуна Дору Марієску. У вазі 81 кг. золоту нагороду осягнув Віталій Качановський (23 роки), теж забраний до армії, вищею переміг останнього Олімпійця. У фіналі Віталій нокаутував польського боксера Павела Скієча.

У вазі 91 кг. переможцем вийшов Олександр Ягубкін з Донецька, курсант Слов'янського училища цивільної авіації (22 роки), абсолютний першун СРСР 1980 року, чемпіон Європи 1981 року і світу 1982 року. У фіналі без зусиль легко переміг мадяра Дьолу Алвіча. Під сучасну пору цей український боксер в повному розквіті спортивного таланту має дальші можливості здобувати ще багато яскравих перемог. На жаль, осягні знаменитих українських спортивних талантів російські спортивні політруки хитро-мудро використовували на свій лад, тобто їх успіхи записують на рахунок Росії.

У вазі 91 кг. переможцем вийшов Олександр Ягубкін з Донецька, курсант Слов'янського училища цивільної авіації (22 роки), абсолютний першун СРСР 1980 року, чемпіон Європи 1981 року і світу 1982 року. У фіналі без зусиль легко переміг мадяра Дьолу Алвіча. Під сучасну пору цей український боксер в повному розквіті спортивного таланту має дальші можливості здобувати ще багато яскравих перемог. На жаль, осягні знаменитих українських спортивних талантів російські спортивні політруки хитро-мудро використовували на свій лад, тобто їх успіхи записують на рахунок Росії.

У вазі 91 кг. переможцем вийшов Олександр Ягубкін з Донецька, курсант Слов'янського училища цивільної авіації (22 роки), абсолютний першун СРСР 1980 року, чемпіон Європи 1981 року і світу 1982 року. У фіналі без зусиль легко переміг мадяра Дьолу Алвіча. Під сучасну пору цей український боксер в повному розквіті спортивного таланту має дальші можливості здобувати ще багато яскравих перемог. На жаль, осягні знаменитих українських спортивних талантів російські спортивні політруки хитро-мудро використовували на свій лад, тобто їх успіхи записують на рахунок Росії.

У вазі 91 кг. переможцем вийшов Олександр Ягубкін з Донецька, курсант Слов'янського училища цивільної авіації (22 роки), абсолютний першун СРСР 1980 року, чемпіон Європи 1981 року і світу 1982 року. У фіналі без зусиль легко переміг мадяра Дьолу Алвіча. Під сучасну пору цей український боксер в повному розквіті спортивного таланту має дальші можливості здобувати ще багато яскравих перемог. На жаль, осягні знаменитих українських спортивних талантів російські спортивні політруки хитро-мудро використовували на свій лад, тобто їх успіхи записують на рахунок Росії.

У вазі 91 кг. переможцем вийшов Олександр Ягубкін з Донецька, курсант Слов'янського училища цивільної авіації (22 роки), абсолютний першун СРСР 1980 року, чемпіон Європи 1981 року і світу 1982 року. У фіналі без зусиль легко переміг мадяра Дьолу Алвіча. Під сучасну пору цей український боксер в повному розквіті спортивного таланту має дальші можливості здобувати ще багато яскравих перемог. На жаль, осягні знаменитих українських спортивних талантів російські спортивні політруки хитро-мудро використовували на свій лад, тобто їх успіхи записують на рахунок Росії.

Сторінок 229
Ціна \$12.50, пересилка 1.00 ам. дол.
Мешканці стеку Нью Джерсі зобов'язані 6% ставити податку. ЗАМОВЛЮЙТЕ.

"СВОБОДА" BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

ВІДПІШЛИ ВІД НАС

ГАЛІНА ШЛЬОС, змелу УНС Вілліама 361-го Т-ва «Дністер» в Нью Йорку, померла в грудні 1982 року на 74-му році життя. Нар. 15-го вересня 1908 року в Україні. Членом УНС стала 31-го червня 1941 року. Залишила в смутку сина Реймонда. Похорон відбувся 18-го грудня 1982 року на цвинтарі «Ольма Гора» в Месеп, Нью Йорк.

Вічна Їй Пам'ять! Степан Чума, секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. Контрольована ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema